

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Vtrum semper quando propheta spiritu prophetiæ tangitur a sensibus
alienetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

QVÆST. XII. DE PROPHEȒIA, ART. X.

Ad ii. dicendum, q̄ quādo vis interior intēdi-
tur in visione sui obiecti, abstrahitur si sit perfecta
attentio ab exteriori visione. Sed quantumcunq;
sit perfectum iudicium interioris virtutis, nō ab-
strahitur ab operatione exteriori, quia ad interiorē
virtutem pertinet de exteriori iudicare. vnde iudi-
cium superioris in idem ordinatur cū operatio-
ne exteriori, & ideo non mutuo se impediunt.

Ad iii. dicendum, q̄ ratio illa procedit de intel-
lectuali visione, & imaginaria secundū acceptio-
nem, & non secundum iudicium, vt dictum est.

In corp. ar.

Ad iii. dicendum, q̄ ex hoc ipso, potentia ani-
mæ mutuo se in suis operationibus impediūt, qđ
in vna eſſentia animæ sunt fundata. vnde quanto
aliquæ vires animæ sunt sibi magis propinquæ, tā-
to magis natae sunt se impedire, si ad diuersa feran-
tur. vnde ratio non sequitur.

Ad v. dicendum, q̄ ratio illa procedit quātum ad
acceptioem supernaturalem virtutis imaginati-
uæ, vel intellectualis, & non quantum ad iudiciū.

Ad primum autem in contrarium dicendum
quod Apostolus loquitur quantum ad prophetiæ den-
untiationē, quia suo arbitrio subiacet denuntia-
re, de quibus inspiratur. Non autem quantum ad
reuelationem, qua ipse propheta spiritui subiicit:
non enim fit reuelatio secundum arbitrium pro-
phetae: sed secundum arbitriū spiritus reuelantis.

Ad ii. dicendum, q̄ hoc est ex lumine prophe-
tiæ, quod mens prophetae sic illustratur, vt etiam
in ipsa abstractione a sensibus verum iudicium ha-
beat de his, quæ videt in somnio vel visione.

Ad iii. dicendum, q̄ error Montani fuit in duo-
bus. Primo, quia subtraherat prophetis lumē mē-
tis, quo de visis verum iudicium habent. Secun-
do, quod in ipsa denuntiatione eos a sensibus ab-
stractos dicebat, sicut in furiosis contingit, vel in
his qui loquuntur in dormiendo. Hoc autem nō
sequitur ex positione prædicta.

Ad iii. dicendum, q̄ hoc quod propheta dicit fieri
per dicta vel facta, referendū est ad denuntiationē
prophetiæ magis quā ad propheticā visionem.

ARTICVLVS XI.

Verum propheta conuenienter diuidatur in prophetiam
prædestinationis, præscientiæ, & comminationis.

a. 2. q. 174. ar-
tic. 1.
Super pro-
logum Hiero-
n. psalte-
rio præfixū.

DECIMO quaeritur, vtrum propheta cōiter di-
uidatur in prophetiā prædestinationis, præsci-
entiæ, & comminationis. Et vñ quod non, quia gl. in
principio Psalterij diuidit prophetiam dicens, qđ
alia est s̄m præscientiam, quam necesse est omni-
bus modis impleri s̄m tenorē verborū, vt est illa,
Ecce virgo concipiet. Alia s̄m comminationē, vt
adhuc quadraginta dies & Ninive subuertetur, q̄
non s̄m verborum superficiem, sed raciatē intelli-
gentiæ significatione completur. ergo vñ super-
fluere tertium membrum, quod Hier. apponit, sci-
licet de prophetia secundum prædestinationem.

Ibidē & in
glos. ordin.
Math. 1.

¶ 2 Præ. Illud, quod sequitur omnem prophetiā,
non debet poni vt membrum diuidens prophe-
tiam: sed omnem prophetiam consequitur esse se-
cundum præscientiam diuinam, quia vt glos. dicit
Esa. 33. prophetae in libro præscientiæ legunt. ergo
prophetia secundum præscientiam non debet po-
ni membrum diuidens prophetiam.

Esa. 38. su-
per illud Di-
spone do-
mū tuæ col-
ligitur ex
Greg.

¶ 3 Præ. Cum præscientia sit superius ad prædesti-
nationem, quasi in eius definitione posita, nō pōt
præscientia cōtra prædestinationē diuidi, nisi quātū
ad ea, in quibus præscientia prædestinationē excedit:
sed præscientia excludit prædestinationē in malis,
quia de eis est præscientia & nō prædestinatio, de

bonis vero prædestinatio & præscientia. ergo cum
dicitur quod propheta, abstrahitur si sit perfecta
attentio ab exteriori visione. Sed quantumcunq;
sit perfectum iudicium interioris virtutis, nō ab-
strahitur ab operatione exteriori, quia ad interiorē
virtutem pertinet de exteriori iudicare. vnde iudi-
cium superioris in idem ordinatur cū operatio-
ne exteriori, & ideo non mutuo se impediunt.

¶ 4 Præ. Prædestinatio, vt dicit Aug. est de bonis
salutaribus: sed inter bona salutaria nostra membra
computantur quæ ex lib. arbi. dependunt. ergo p-
phetia secundum prædestinationem, nostrum ad-
mifcet arbitrium, & sic Hieron. male distinguitur.

¶ 5 Præ. In prophetia nō possunt considerari nisi
tria. scilicet a quo est, in quo est, & de quo est. sed penes
illud a quo est non distinguitur, quia omnis pro-
phetia est ab vno principio spiritus sancti. Nec
rum penes id, in quo est, quia prophetia subiectū
est humanus spiritus: ea autem de quibus est pro-
phetia, non sunt nisi bona vel mala. ergo prophe-
tia non debet diuidi nisi diuisione bimestri.

¶ 6 Præ. Hier. dicit, quod illa prophetia, ecce vir-
go concipiet, est secundum prædestinationem: sed ad
impletionem prophetiæ li. arb. se immittit
in virginis assensu. ergo prophetia secundum præ-
destinationem habet lib. arbi. admittum. & sic nō
differt a prophetia quæ est secundum præscientiam.

¶ 7 Præ. Omnis enuntiatio de futuro qđ necesse
est futurum, vel est falsa, vel saltem dubia annun-
tiantis: sed per prophetiam comminationis prædi-
citur aliquid esse futurum, vt pote destructioem
alicuius ciuitatis. cum ergo hæc denuntiatio non
sit falsa nec dubia, quia in spiritum sanctum, qui
est prophetiæ actor, nec falsitas, nec dubitatio ca-
dit, oportet hoc futurum esse ad minus spiritum
sancto prædicatum. ergo prophetia s̄m commina-
tionē nō distinguitur a prophetia s̄m præscientiā.

¶ 8 Præ. Cum aliquid prædicatur s̄m prophetia
comminationis, aut illa prædictio est intelligenda
sine conditione, aut sub conditione: si sub condi-
tione, hoc non dicitur competere prophetiæ, q̄ in qua
dam supernaturali cognitione consistit futura. præ-
cognoscere quibusdam conditionibus. hanc
autem naturalis rō pōt. ergo oportet vt sine con-
ditione intelligatur. Aut igitur prophetia est falsa,
aut eueniet quod prædicatur, & sic oportet a Deo
esse prædictū. ergo prophetia comminationis non
debet distingui contra prophetiam præscientiæ.

¶ 9 Præ. Hierem. 18. similis regula ponitur de di-
uinis comminationibus & promissionibus actum
plendis, quia scilicet comminationes reuocantur,
quando gens contra quam est facta comminatio
penitentiam agit a malis: similiter promissio de-
cicit quando gens, cui facta est, iustitiam detra-
hit. ergo sicut ponit prophetiam comminationis
quoddam membrum prophetiæ, ita debet pone-
re quartū membrum prophetiam promissionis.

¶ 10 Præ. Esa. 34. Esaias ppheticē dixit ad Ezechiel.
Dispone domū tuā, q̄a morieris. Hæc autem p-
phetia non est s̄m prædestinationem, quia illam
necesse est impleri oibus modis sine nostro arbitrio,
nec iterum s̄m præscientiam, quia hoc futurum
Deus nō præsciebat, alias præscientiæ subiectus
nec iterū secundū comminationem, quia sine con-
ditione prædicebatur futurum. ergo oportet esse
aliquod quartum genus prophetiæ. Sed dicitur
qđ hoc prædicebatur esse futurum secundū causam
inferiores, & sic erat prophetia comminationis.

¶ 11 Sed